REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsebet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în flăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe treĭ lunĭ 6 cor.
N-riĭ de *Duminecă* 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare. Têrgul Inuluĭ Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe treĭ lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe treĭ lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 141. Brașov, Vinerĭ 28 Iunie (11 Iulie). 1902.

Declinul și desastrul.

Ultimul period al campaniei memorandiste.

VIII.

Inainte de a continua firul evenimentelor petrecute în sînul partidului nostru, vom face o scurtă reprivire asupra situațiunei luĭ față cu guvernul.

Imediat după procesul memorandului cunoscutul agent Pazmandy a interpelat în cameră pe ministrul de interne Hieronymi asupra „agitațiunilor“ din Ardeal, carĭ ar primejdui independența statului. Ministrul de interne a rěspuns, că în Ardeal s'au sporit nu numai posturile de gendarmĭ, ci s'a dispus sě fie trimisă în diferite părțĭ ale luĭ și miliție. Deja în qiua a doua a procesuluĭ memorandului el a provocat autoritățile administrative, sě urmărescă pe toțĭ agitatorii. Rěposatul ministru de justiție Szilagyi asigură tot atuncĭ, că procurorii și-au făcut totdeuna datoria.

Câte-va sěptěmânĭ mai târqiu ministrul Hieronymi a ridicat marĭ învinuirĭ în contra Românilor și i-a amenințat cu întrebuințarea forței, față cu o deputațiune de fruntașĭ românĭ din Solnoc-Dobêca, care se dusese la el sě se plângă asupra brutalităților, ce le comiteau gendarmii.

Intre altele Hieronymi, fiind-că era vorba de un preot român, pe care l'au schingiuit gendarmii, a acusat pe toțĭ preoții românĭ, că fac politică și agiteză. Atuncĭ unul din membrii deputațieĭ, rěposatul Dionisie Vaida, a întrebat pe ministru, „Ce sě facă Românii, ca sě nu apară înaintea luĭ ca agitatorĭ“? Hieronymi ĭi rěspunse: „Ce sě facețĭ? Sě renunțațĭ la programul vostru național!“

Atentatul în contra partiduluĭ nostru național a fost pregătit așader cu plan și cu răgaz. Abia s'a fost reîntors deputația, care a dus memorandul la Viena și a urmat marele chilălau al presseĭ maghiare, că patria ar fi primejduită de „dușmanii“ eĭ internĭ. Ațîțările în stil mare ale foilor maghiare au dat apoi nascere sělbătăciilor și barbariilor sěvêrșite de plebea fanatisată la Turda, Șimleu, Arad, Oradea-mare etc.

Prin vara anuluĭ 1893 s'a început o altă mișcare ostilă Românilor, când orașul Cașovia și maĭ multe alte orașe. precum și comitate șoviniste, au cerut în adunările lor sě se ia měsurĭ escepționale contra „agitatorilor“.

Intr'aceea guvernul continua persecuțiunile pe-o scară tot mai întinsă până ce ajunse la sentința în procesul memorandului și la regimul de teróre al gendarmilor.

Douě-qecĭ de qile mai târqiu, în 16 Iunie 1894, Hieronymi scóte la ivéla volnica și ilegala ordonanță, prin care interqice funcționarea partidului național român. O lună după acésta acelaș ministru de interne află momentul favorabil, — după condamnarea și disolvarea comitetuluĭ partideĭ nóstre — sě vină sě visiteze mai multe ținuturĭ în Ardeal, ca sě împace spiritele și sě câștige poporațiunea pentru „ideia statuluĭ maghiar național unitar“.

Speranța ministrului, că va afla în Ardeal „Românĭ cumințĭ“, carĭ sě-l întîmpine cu alaiŭ și sě dea credĕment vorbelor și făgăduelelor sale, nu s'a împlinit. El s'a întors din călětoria sa cu convingerea, că elementele pretinse cumințĭ între Românĭ n'ar cuteza încă sě-șĭ redice capul din causa terorismului naționaliștilor.

Pe când Hieronymi umbla sě împace și sě câștige poporul român din Ardeal pentru ideile luĭ, se dase deja ordinul, ca membrii condamnațĭ ai comitetuluĭ partiduluĭ nostru sě fie fără de veste înhățațĭ și dușĭ cu escortă de gendarmĭ în închisóre. La finea luĭ Iulie a anuluĭ aceluia cădŭ cortina la Seghedin și Vaț și din acest moment intrară în activitate așa qișiĭ „moștenitorĭ aĭ comitetuluĭ întemnițat“.

Timp de vre-o douě lunĭ nu s'a audit nimic despre acésta. Opiniunea publică română și strěină era preocupată, în a doua jumětate a luneĭ luĭ Septemvrie, de cele ce se vorbise în delegațiunĭ asupra cestiuneĭ române și în deosebĭ de declarațiunile făcute de fostul ministru de esterne Kalnoky, relativ la acéstă cestiune și la România.

Prigonirile puse la cale în contra agitatorilor își urmau cursul lor și în fața simpaticelor manifestațiunĭ ale uneĭ părțĭ a presseĭ strěine în favorul Românilor asuprițĭ, agenții ministrului-președinte Wekerle încercau sě se întunece adevěrul și sě lățéscă în lumea largă minciuna, că națiunea maghiară ar fi cea nedreptățită și atacată de cătră „agitatorii“ românĭ.

Organul nostru vĕqênd, că nu se mai mișcă nimic a sulevat cestiunea necesității de a-se continua lupta nóstră națională și de a-se lămuri situațiunea încurcată și agravată prin întemnițarea comitetului.

Trecuse terminul, în care, după hotărîrea luată de comitet, în ajunul întrării membrilor condamnațĭ în închisóre, avea sě fie conchiemată conferența representanților alegětorilor noștri pentru a li-se comunica ordinul ilegal al ministrului de interne, când étă că se mișcă ceva.

La iniațiativa ómenilor din comitet, câțĭ-va din membrii vechĭ aĭ acestuia și din noiĭ „locțiitorĭ-moștenitorĭ“ au reluat firul frățescei înțelegerĭ între toțĭ factorii partidului, inaugurată de presidentul comitetuluĭ imediat după procesul memorandului, și au conchemat o conferență confidențială pe qiua de 29 Septemvrie la Arad, care conferență avea menirea de a se sfătui asupra situațiuneĭ în genere, ér în deosebĭ asupra situațiuneĭ, ce i-s'a creat partidului nostru prin ucazul ministrului de interne.

O nouă ocasiune se oferi — fatalmente ultima — de a îndrepta pe cât numai ar fi fost cu putință greșelele din trecut, dér tovărășia „tribunistă“, care, după delăturarea comitetului, aspira la o stăpânire absolută în partid, nu vru sě învețe nimic din pățaniile trecute.

Secuestrarea imprumutului bulgăresc. Cetim în „Cronica“ din Bucurescĭ: Intre sindicatul de bancherĭ francesĭ și guvernul bulgăresc s'a convenit, în mod definitiv, ca sě se scadă din noul împrumut și sě se triměță la Constantinopol tóte ratele întârdiate din tributul rumeliot și datorate până atuncĭ de Bulgaria administrațieĭ datoriilor de stat ale Turcieĭ. Rĕmășițele se urcă până acuma la 6 milióne francĭ. Deóre-ce dela semnătura împrumutuluĭ și până la emisiunea acestui nou împrumut (30 Septemvrie), vor trece încă treĭ lunĭ, e vorba, ca cele treĭ rate nouĕ de pe cele treĭ lunĭ curgĕtóre, sě se plătéscă tot comisiuneĭ internaționale a datorieĭ publice turcescĭ, deóre-ce comisiunea le va reclama. Sindicatul împrumutuluĭ se teme însĕ, ca nu cumva acéstă reclamațiune sě paraliseze emisiunea și sě nu pótă atrage subscriitorĭ. Așa lecții maĭ pricepem și noi. Bulgarii abia se învoiseră sě facă împrumutul și credeau, că după acontul de șése milióne or sě curgă și celelalte în chimirul lor. E rěu, că li-se întêmplă astfel de pocinóge, dér nu-i maĭ puțin adevěrat, că pe viitor vor prețui maĭ mult valórea banilor și nu-i vor maĭ risipi, urmărind chimere.

Acțiunea nobilimeĭ polone. Polonii nu se pot de loc împăca cu vorbirea împěratuluĭ Wilhelm ținută în Marienburg. Din *Posen* se anunță, că s'a constituit o societate din conducětorii și nobilimea polonă, care a decis, că nu vor mai participa la nicĭ o festivitate în Berlin și nu vor maĭ locui peste iérnă în capitala germană, ci vor rĕmâné în provincie.

Diarele polone din *Lemberg* au publicat qilele acestea un apel, invitând pe Polonĭ sě serbeze amintirea lupteĭ dela Grünwald. In lupta acésta Polonii și Litvanii au bătut pe Germanĭ. Poliția a confiscat diarele, carĭ au publicat apelul.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

La munte.

De **O. P.**

D-l Burada cu voiajurile sale folcloro-etnografice, d-l Tocilescu cu cele archeologice și diferițĭ alțĭ domnĭ, carĭ parte pe spesele proprii, parte pe spesele Academieĭ române au voiajat la cele maĭ scientifice congrese, n'au putut sě atingă succesul acela moral, pe lângă tóte tămâierile, pe care l'a avut bună óră d-l Turcu cu escursiunile luĭ carpatine. D-l Turcu a atins córda cea maĭ potrivită. A sciut, că Românul e născut poet și încă dintre ceĭ maĭ idealiștĭ — o parte de altcum laudabilă a fireĭ românescĭ, — și fiind-că idealismul locuesce sus, sus aprópe de D-deu, étă nexul causal, pentru-ce d-l Turcu a fost așa de bine plătit cu escursiunile sale. Prin urmare și pentru literar — Academia română — a premiat escursiunile d-luĭ Turcu, a sancționat un principiu, anume: că tóte congresele, esposițiunile archeologice etc. nu fac atâta, cât face o cină bună cu vre-o câte-va sticle de vin de Cetea, la flacăra foculuĭ păcurărescu pe vêrful Negoiuluĭ. Cine a făcut voiajurĭ în amêndouě direcțiile, va sci ce însemnéză o cină în vîrful munteluĭ și una în *„Hotel Hungaria“*. Toțĭ câțĭ au fost și au petrecut maĭ mult — póte o vară întrégă pe piscurile Carpaților, — unde părinții părinților noștri ar fi petrecut vre-o 8 vécurĭ de-arêndul, — după cum ne asigură d-l Xenopol, — a bună sémă, că dorind doresc venirea luĭ August, când timpul este maĭ liniștit și ploile maĭ rare, ca sě maĭ respire aerul aspru de pe vîrful Carpaților.

Eram treĭ — treĭ spirite întreprindětóre — carĭ trăiam în dolce farniente într'o comună de pe teritoriul luĭ Radu Negru Vodă. Diua, când era răcóre și mișca așa de încetișor vêntul de miadă-di, ne luam peste luncă de-a latul, priveam cum asudă țĕranul la cósă și fetele la fên, ne aședam la umbra uneĭ sălciĭ pe marginea Oltuluĭ și — scriam poesiĭ. Se 'nțelege, poesiĭ miserabile. Născuțĭ eram și noi — ca tot Românul — poețĭ, numaĭ că poețĭ rěĭ.

Séra ne-aședam cu toții pe lavițele de sub nucul cel mare din grădină și se începeau poveștile. Ion — vecinul — scia multe, multe. Noĭ ascultam cu evlavie păn' ce rênd pe rênd se aprindeau pe muntele din fața focurile, apoĭ treceam la legendele Carpaților și povesteam până târdiu în nópte.

— Totu-șĭ e rușine. Vin Nemții dela Rin se vadă Negoiŭ și noĭ aicĭ o palmă de loc încă nu am fost sě-l vedem.

— Sě mergem.

Ideia a fost primită, diua fixată. Tótă împrejurimea și-a anunțat participarea. Locul de întêlnire era, fosta Glăjerie a Porumbaculuĭ de sus. Noĭ, ca autorii moralĭ a aceste escursiunĭ, am fost primiĭ. Inghițisem de vr'o patru orĭ din sticla cu rachiu, și chiar învêrteam un strașnic *flec național* pe cărbunĭ, când se audi cum trosnesc nisce róte pe drumul Glăjărieĭ.

— Sunt eĭ, dise Simion, și se suĭ pe un părete dĕrîmat, sě se uite.

— Erau eĭ. Ion — noĭ așa-i diceam — cu întrégă suita: nevasta, cumnățica, nepóta etc.

— Hm, dise medicul, de mine puțină lipsă o sě avețĭ. Il luasem cu noĭ, ca sě ne asigurrăm în contra frigurilor. Când a vědut atâta femeie, și-a perdut tótă nădejdea.

Noĭ am alergat la căruțe. Tot câte treĭ vorbeau de-odată.

— Dați-vě jos! comanda Ion. Orĭ ațĭ amorțit?

— Ia-ne!

— Ba bin' că nu. Rugați-vě de cestialalțĭ.

Ion avea o calitate bună. Nu era gelos.

Am deschis brațele ca Molochul din Biblie.

— „Aruncați-vě și n'avețĭ a vě

Ministru-president Sturdza la Berlin. Ministru-president român Dim. *Sturdza*, care petrece actualmente în Karlsbad, se va duce la Essen, ca sĕ confereze la fabrica de tunurĭ-Krupp în privința comandelor ce le-a făcut pentru armata română, ér din Essen se va duce la Berlin.

Declarația lui Delcassé. In consiliul de miniştri, ce s'a ținut alaltăerĭ în Paris, ministrul de esterne *Delcassé* a reportat colegilor sĕĭ despre impresia escelentă, ce a făcut'o în streinătate declarația sa cu privire la raporturile dintre Francia şi Italia.

Doi monarchĭ.

(Francisc Iosif I. şi Victor Emanuel).

Din *Roma* se anunță următórele:

„Décă ministrul frances de esterne *Delcassé* a putut face cunoscuta s'a declarație în camera francesă, evident, că guvernul din Paris cunósce textul contractului triplei alianțe.

„Aicĭ se consideră ca sigur, că guvernul italian — primind autorisațiunea guvernelor din Berlin şi Viena, — a arătat ambasadorului frances *Barrerè* stipulațiunile convenției din cestiune. Din causa acésta adĭ nu se mai dă decât o minimă însemnătate publicărei eventuale a contractului de alianță.

„Ca şi în trecut aşa şi actualmente, opiniunea publică e viu preocupată de faptul, că regele italian nu va visita pe domnitorul monarchiei, în timp ce s'a stabilit deja planul visitelor, ce le va face regele în capitalele Angliei şi Franciei, ba chiar şi o visită la Constantinopol. De aicĭ se conclude, că Italia, contra voinței sale, a reînoit alianța cu Austro-Ungaria şi Germania.

„Cu tóte acestea în cercurile oficiale se crede, că în curênd se va regula raportul dintre casele domnitóre de Savoia şi Habsburg. Tratările cu privire la acésta s'au deschis deja între curțile din Viena şi Roma şi cu Vaticanul. Se crede, că décă curtea din Viena ar manifesta órecare energie față cu Vaticanul, acesta nu s'ar opune la o călătorie a domnitorului monarchiei. In unele privințe Austro-Ungaria se află în situațiune mai favorabilă, decât celelalte state. In *Roma* adecă *Francisc Iosif are un palat propriu, în care ar puté locui, şi de acolo ar puté face o visită şi regelui italian şi papei.* Palatul „Venezia" nu este numai residența ambasadei, ci e un edificiu monumental, mai renumit, de cât palatul orĭ căruĭ domnitor lumén. *Guvernul italian a atras deja atențiunea cercurilor politice din Viena asupra acestei împrejurări, şi în Viena se discută acum serios asupra acestei propuneri*".

In tot casul soluțiunea acésta propusă de Italia, va da mult de gândit diplomației vienese.

Jubileul regimentului din Clușiŭ.

(Corespondență part. a „Gaz. Trans.")

Clușiŭ, 9 Iulie 1902.

Serenadele cu lampióne, ce s'au dat la séră la diferite persóne notabile, ni-au oferit un spectacol din cele mai frumóse. Erau aprópe o miie de soldațĭ, carĭ purtau lampióne colorate.

O mulțime de mii şi mii de ómenĭ însoțiau convoiul militar. Cetățuia era splendid iluminată şi din când în când focurĭ de artificii se ridicau în aer, ér bubuiturile tunurilor cutremurau văzduhul, de câte-orĭ se termina câte-o serenadă.

Intâiŭ s'a oprit convoiul cu lampióne în fața locuinței generalului *Mörk* de Mörkenstein, a căruĭ soție suplinesce pe Archiducesa Elisabeta ca nașă la sfințirea stégului. Generalul şi soția ascultau serenada din balcon. După aceea s'a dat o serenadă în fața hotelului central, unde era găzduit comandantul de corp FZM. de *Probst*, proprietarul regimentului. Dela comandant, convoiul s'a dus la parochia rom. catolică, în fața căreia a dat o serenadă în onórea episcopuluĭ *Majlath*. După acésta s'a mai dat câte o serenadă fișpanului conte *Béldi* şi primarului *Szvacsina*. N'a trecut mai mult timp de o óră şi tóte aceste serenade, aranjate cu esactitate şi ordine militară, au fost terminate.—După-ce soldații s'au retras, un grup neînsemnat de tinerĭ, elevĭ ai şcólei de agricultură din Mănăştur şi câțĭ-va meseriaşi „pariotici", au defilat sub conducerea unor jurnalişti evrei pe tóte stradele pe unde mersese cu o óră înainte convoiul militar; aceştia au cântat imnul maghiar, „Szózat"-ul şi cântecul lui Kossuth. — Nimenĭ nu i-a băgat în sémă.

Adĭ dim. la órele 5 reveilon militar cu musică. Pe la órele 7 se adună o mulțime enormă de domnĭ şi dame la casarmă şi ocupară loc pe tribunele ridicate anume pentru public, ér unii se plasară pe la ferestrile coridórelor. In curte era ridicată o capelă militară, la întrarea căreia stăteau ca sentinele doi soldațĭ în uniforma de înainte de asta cu 200 anĭ. — La órele $7^1/_4$ erau deja adunațĭ representanții autorităților militare, în frunte cu generalii, representanții autorităților civile în frunte cu fișpanul conte *Béldi*, rectorul universității *Lote* şi decanii: *Kiss*, *Szabó*, *Szamosi* şi *Fabinyi*, preşedintele curței de apel, al tribunalului, directorul financiar etc. Dintre Românĭ am remarcat pe d-nii: Dr. *Isacu*, Dr. Amos *Frâncu*, Dr. *Ilea*, *Başotă*, *Podóbă*, protopopii *Roşescu* şi *Roşianu*.

In cursul liturgiei a cântat musica militară, ér soldații au dat mai multe salve, după carĭ s'a cântat imnul dinastiei „Gott erhalte", pe care tótă asistența l'a ascultat în picióre cu capetele descoperite. Escepțiune făceau numai fişpanul *Béldi*, deputatul br. *Feilitzsch*, preşedintele curții de apel, al tribunalului şi prim-procurorul, carĭ în mod demonstrativ au rĕmas şedênd şi cu capetele acoperite.

După liturghie s'a oficiat sfințirea stégului, cu care ocasiune demnitarii au bătut ținte în prăjina stégului. Episcopul *Majlath* a bătut 3 ținte în numele Sf. Treimĭ, apoi a mai bătut câte o țintă comandantul corpului *Probst*, d-na *Mörk*, d-na *Inczédy*, în numele societății crucea roşie, diferițĭ oficerĭ streinĭ şi ai garnisónei şi dela fie-care companie câte un cadet, sergent major, sergent căprar, fruntaş şi soldat. In numele veteranilor a bătut o țintă eroul din Bosnia *Ilie Lujerdeanu*.

După acésta vechiul stég fù dus în dosul regimentului, ér soldații s'au alineat sub noul steag. Colonelul *Perathoner* li-a ținut călare un discurs, în care recapitulând pe scurt istoria regimentului, a spus, că regimentul tot-déuna a ținut cu sfințenie la stég cu care a participat la 212 lupte perdênd 370 oficerĭ, 15500 soldațĭ. Intre oficerĭ au fost 40 decorațĭ pe câmpul de rĕsboiŭ între carĭ 4 cu ordinul Mariei Teresiei, şi 235 feciorĭ, între carĭ 11 cu medalia de aur.

Discursul colonelului l'a interpretat maiorul *Blasiu* pe românesce. După discurs a urmat depunera jurămêntului. Locotenentul *Iacobanu*, originar din Bucovina a cetit formula jurămêntului în limba română.

Autoritățile locale împreună cu inteligința maghiară a demonstrat şi cu acéstă ocasiune, rĕmânênd cu pălăriile pe cap şi şedênd pe scaune. — După jurămênt preotul militar Várady a ținut un discurs unguresc, deşi 70% din soldațĭ fiind Românĭ, nu l'au înțeles de loc. Nu înțelegem, de ce n'a ținut discursul protopopul militar Demetriu Pop, care e mai bĕtrân de cât Várady şi era de față.

Comandantul de corp s'a întreținut cu *Lujerdeanu* şi l'a lăudat, spunêndu-i „*bravo fecior*".

Serbarea s'a terminat cu o defilare înaintea comandantului de corp Probst.

La telegrama de omagiu adresată Majestății Sale, a sosit în cursul dilei de astădĭ un rĕspuns fórte afectuos.

Istoria regimentului, scrisă pe scurt de căpitanul Mandl, s'a distribuit în trei limbĭ soldaților.

La amiadĭ a fost banchet festiv la hotelul Newyork, la care s'au pronunțat mai multa toaste, ér de séră va fi balul oficerilor.

G.... şi Luba.

Emigrarea Slovacilor în America.

(Continuare.)

Sĕ analisăm acuma causele emigrărilor. Pentru a da un tablou intuitiv al relațiilor economice şi de traiŭ, în special în acele ținuturĭ ale Slovăcimei, unde s'a început emigrarea în a doua jumĕtate a anilor 1870, ne referim la comuna Bukovce din comitatul Zemplin şi lăsăm sĕ zugrăvéscă împrejurările ómeni de încredere de acolo. Comuna acésta este situată într'un ținut, din care îndată la începutul emigrărilor, fie-care al şeptelea om luă toiagul emigrării spre a-se duce în America. Populația este esclusiv agricolă. In urma pustiirilor de pădurĭ, ce se pot mulțumi antreprenorilor din Galiția, apa de plóie, neîmpedecată de nimica, curge în torente asupra lanurilor, duce cu sine huma, aşa că în urma acésta şi în urma cultivării iraționale, pămêntul este fórte neproductiv. Recolta dă dublul sĕu triplul semînței; în anii rĕi nicĭ atâta. In asemenea împrejurărĭ nu e de mirat, décă proprietarul unei moşii de 15 jughĕre catastrale, trebue sĕ cumpere bucate şi că pe acest complex nu póte ține mai mult de 2 cai, 2 vacĭ, 2 taurĭ şi un mânz, şi că trebue sĕ cumpere nutreț şi pentru atâtea vite. Comasația în comună avù rele urmărĭ, căcĭ poporul fù păgubit de marele proprietar şi de preot. Câştig lateral nu esistă, poporul însĕ obicĭnuia a-se duce de decenii pe pusta unguréscă pe vremea secerişului. La 1896 câştiga un om 50 cr. pe di (şi câte de două-orĭ pe di rachiu), o femeie câte 20 cr. (şi odată pe di rachiu). Ceea-ce privesce valórea pămêntului, înaintea emigrărilor se putea cumpĕra un complex de $2^1/_2$ jughĕre cat. cu 70—80 fl., în timpul din urmă însĕ valórea pămêntului s'a dublat, ceea-ce se póte atribui banilor venițĭ din America.

Hrana poporului este din cele mai miserabile. Hrana principală constă din cartofĭ şi varză, carnea îi este aprópe necunoscută şi pânea o au numai cei mai bine situațĭ. Câte într'o odaie locuiesc 10—12, ba şi câte 18 persóne. Banĭ în numĕrar, înainte de începerea emigrărilor, erau fórte puținĭ. Décă cine-va avea nevoie de banĭ, trebuia, sĕ se ducă şi sĕ-i câştige pe pustă. In asemenea condițiunĭ de traiŭ nehigienice, nu este de mirat, că în holera dela 1873 tot al 10-lea om cădea jertfă. Este de remarcat însĕ, că cu tótă miseria acésta, poporul se îngrijesce de biserică şi şcólă şi la 1896 şi-a zidit o şcólă, care l'a costat 4500 fl. Slavă Domnului, că nu în tóte părțile Slovăcimei domnesce miseria mai sus descrisă. In ținuturile muntóse însĕ, în tóte părțile este aşa.

Trecênd acum la detailurile causelor emigrării, observăm, că acestea sunt parte de natură generală, carĭ se găsesc în tótă țéra, parte de natură specială, pe carĭ le găsim numai la Slovacĭ şi şi la aceştia sunt diferite, după ținuturĭ. Slovăcimea, adecă cele 12 comitate ale Ungariei de nord, cuprinde o întindere de 6,808.997 jughĕre catastrale (39.800 chilometri pătrațĭ), din carĭ 40% agru, 20·4% păşunĭ şi livedĭ şi 37·9% pădurĭ. In Lipto, Turoț, Gömör pădurile cuprind chiar câte 50%. Adevĕrat, că raporturile acestea în

---

plânge", recitarăm un pasagiu póte chiar din vre-un psalm.

Am descărcat apoi óle, sticle, păpucĭ păhare, paraplee, ba Ion se plângea, că şi-a uitat bicicleta acasă.

— Dór nu voiescĭ sĕ mergĭ la vîrful Negoiului cu bicicleta?

— Nu, dér la vale...

Séra am cinat în verandă — o verandă cârpită, ca şi „glăjariul" a căruia era. Diminéța, când încep a cânta cocoşii de munte, se plecăm mai departe cătră vîrf.

Stelele se iviseră de mult pe cer, rîul vîjăia şi în mişcarea vêntului începù şi pădurea a şopti „*cu glas neînțeles — cuvinte neînțelese*". In acésta sinfonie a naturei, acordurile dela „*Când luna în Maiŭ*" au produs o adevĕrată disarmonie.

Diminéța am plecat. Am hotărît, că vom dejuna unde-va la vre-un isvor cu apă rece. Nădejde aveam destulă, că vom avea véc frumos, deşi negurĭ de negurĭ se înşirau pe paturile rîurilor, târîndu-se a lene cătră vîrf. Am mers mult şi iute. „*Omul încredut*" al societății carpatine, a rĕmas departe înapoi, căcĭ nu era chip sĕ se țină de noi.

Din întêmplare eu eram cavalerul celei mai frumóse. Câte buchete de smeură nu i-am cules, numai şi numai pentru a face câte-o discretă comparație, de cum-va buzele ei sunt mai roşii, mai moi ca smeura.

— O, ce smeură e pe tufa acésta, disei, când eram cam depărtişor de publicul escursionist.

— Culege-mĭ şi mie, că mĕ mâniu. Şi i-am cules.

— Unde-i buchetul, mĕ întrebă, când am ajuns'o.

— Nu mai am decât o bóbă, dér acésta se pare atât de gustósă, de nu cred sĕ fie alta asemenea în munte. Voiescĭ sĕ o împărțim?

Mĕ privi lung.

— O, da. Fie decĭ cum voiescĭ, şi veni lângă mine.

După esplicații prinsei bóba între buze.

— Jumĕtatea te rog sĕ ți-o iai, dér numai cu buzele.

Aci s'a isprăvit. Atuncĭ adusei motive grave, că nu e frumos sĕ-şi calce cineva cuvêntul dat.

Ne-am învoit aşa, ca sĕ iau eu partea mea de pe buzele ei. Apoi o prinse cu multă sfială şi închise ochii. Cum s'a întêmplat, nicĭ astădĭ nu-mĭ pot da sémă, căcĭ pe lângă cele mai amĕnunțite şi mai îndelungate căutărĭ, nu mi-am mai găsit partea. Aşa se vede, că scumpa mea pretină în confusia cea mare şi-a înghițit partea cu a mea cu tot şi aşa eu am rĕmas păgubaş.

Intr'aceea se ivesc şi ceilalțĭ escursioniştĭ în urma nóstră şi cu ei de-odată se încep şi alusiunile reutăcióse la adresa nóstră.

Dér am greşit calea. Călăuzul de abia ne putù ajunge, sĕ ne spună. Îndĕrăpt n'am voit sĕ ne mai întórcem, căcĭ era prea departe, am tăiat calea cea mai scurtă, printr'un hăţaş de smeuriş şi aluniş Când am eşit în dunga délului nu mai aveam o haină întrégă.

— Nu poțĭ fi şi în munte şi cu hainele întregĭ, dise aci un filosof al momentului.

De aci începurăm a urca. Pe cósta cea dintâiŭ, repede fără pierdere ducea o potecă şerpuitóre, care ne-a pus pe gândurĭ. Poveştile, glumele, risetele au încetat de-odată, căcĭ e greu sĕ urcĭ pe munte şi sĕ şi stai de vorbă.

Am ajuns pe muchea Tăieturii. Aci se află şi o poeniță, de abia câțĭ-va stânjenĭ pătrațĭ, care servesce de popas călĕtorilor. In poenița acésta se întêlnesce cărarea cu cea din Poiana Nĕmțului. De aicĭ încep semnele făcute de societatea carpatină cu vĕpsélă roşie pe arborĭ şi pietri.

Se începe pădurea de brad. La început numai câte unu stă mândru şi oblu printre fagii groşi, apoi tot mai mulțĭ se ivesc, până ce dispare şi ultimul fag şi pădurea rĕmâne pădure de brad. Cine ar sci sĕ clasifice bradii aceştia?

Eu de sigur nu.

(Va urma).

totă Ungaria nu sunt mai favorabile, deosebirea este, că în Slovăcime pămêntul este mai neroditor, decât în alte părțĭ. O greșélă mare are însĕ agricultorul slovac însu-șĭ. Acésta este lipsa lui de inteligență. Slovacul este indolent, lipsit de cunoscințele speciale, ostenéla lui nu-l recompenséză și îi causéză mai multe grijĭ, decât bucurie. In punctul acesta însĕ cade o mare rĕspundere și asupra administrației, căcĭ pe tot teritorul Slovăcimei nu găsescĭ o singură școlă de agricultură. Afară de acésta prăsirea vitelor nu se cultivă în mĕsura necesară în asemenea ținuturĭ muntóse. Pe urmă plăgile elementare pricinuiesc de asemenea marĭ pagube. Ca sĕ nu vorbesc de grindină și inundații, în anul 1896 numai incendiile au causat pagube în valóre de $2^1/_2$ milióne, din carĭ numai 40% au fost asigurate. Ca coróna tuturor, vin dările grele neproporționate, carĭ apasă grozav pe micul proprietar.

După socotelile făcute de camera de comerciŭ din Pojun, în comitatele Nitra, Pojun, Turoț, Trencin, în anul 1895 se venia pe un suflet 13.80 fl. dărĭ directe și indirecte, adecă 69.40 fl. pe familie. In acéstă sumă nu sunt cuprinse impositele comunale și bisericescĭ. In comitatele slovăcescĭ mai sunt complexele marĭ de domenii, fidei-comise etc., carĭ în Lipto fac 58%, în Zolyom 57% etc.

Industria casnică a cădut pe a doua linie, în urma înmulțirei fabricelor. N'am fi completĭ întru înșirarea causelor, decă n'am releva și unele miserii morale ale poporului slovac, ca intemperanța, beutura, contractarea nesocotită de datorii, carĭ tóte duc la ruină. Influența desas[illegible]ósă a cârciumarilor jidovĭ este o ade[illegible]ă pacoste pe bietul popor. In comi[illegible]in nord-ost imigrarea jidovilor [illegible]uințéză enorm asupra emigră[illegible]inaș.

[illegible]răm administrația co[illegible]ovéză interesele rassei [illegible]lócele statului, po[illegible]ne Hegedüs, pro[illegible]éspândesce mise[illegible], drept sprijini[illegible]maghiar, și opresce [illegible]orțelor naționalităților. Tóte acestea contribue la miseria Slovacilor.

(Va urma.)

SCIRILE DILEI.

— 27 Iunie.

Reformele Țarului. Țarul *Nicolae* al Rusiei a luat nobila inițiativă de a asculta plângerile poporului sĕu. El chiamă la sine muncitorĭ, țĕranĭ și pe tot felul de ómenĭ nemulțumițĭ, carĭ până acum nu puteaŭ sĕ-l vadă, și le cere părerea asupra îndreptării stărilor de lucrurĭ în imperiul sĕu. După *„Deutsche Correspondenz“* Țarul a studiat temeinic cestiunea socială a țĕrii și n'a cetit numai foile rusescĭ mai marĭ, ci și părerile pressei din strĕinătate despre Rusia, și șĭ-a făcut notițe. El cetesce dilnic chiar și fóia ruséscă nihilistă *„Kokol“*, ce apare în Genf. Mai mult însĕ i-a atras atențiunea o broșură întitulată *„Noua Rusie“*, ce a apărut în Lipsca, în care se desfășură problema socială rusésca, ajungênd la conclusiunea, că numai reformele pot sĕ salveze Rusia și întroducerea lor ar face din imperiul rusesc cel mai puternic stat. Țarul a aflat, că critica autorului anonim despre actualul regim rusesc este îndreptățită și sunt corecte și propunerile luĭ. Atât de mare este interesul Țarului față de broșura acésta, încât a cerut informațiunĭ despre autorul broșurei. Țarul primesce dilnic decĭ de mii de petiții, și fiind-că nu le póte ceti pe tóte, el șĭ-a ales trei bărbațĭ tinerĭ cărora li-a dat însărcinarea de a-i preda tóte petițiile, în carĭ se vorbesce și despre alte cestiunĭ nu numai despre ajutóre.

Visita dela Petersburg. Cu ocasia visitei regelui Italiei la Petersburg se va da la ambasada italiană de acolo un mare banchet în onórea sa, la care vor asista principalele personagii politice rusescĭ, în cap cu ministrul de externe rus Lamsdorff, cum și corpul dimplomatic.

Concertul Mara Demetrescu d'Asty. Duminecă în 13 Iulie st. n. va avé loc, după cum am anunțat concertul dómnei *Mara d'Asty*, celebra primadonă, pentru care se manifestă în cercurile artistice ale orașului nostru un deosebit interes. Acompaniamentul la piano a binevoit a-l lua asupra sa d-l compositor Paul *Richter*, ér acompaniamentul la flaut, d-l Ferd. *Altdorfer*. Biletele se găsesc la librăria *Hiemesch*, ér în diua concertului la cassă. Balcon 3 cor. fauteuil 3 cor. Parchet I 2 cor. Parchet II 1 cor. 40 b. Parchet înalt 1 cor. 20 b. Parter stat 1 cor. 20 b. Galerie, loc numerotat 80 banĭ. Galerie stat 40 b. Studențĭ 50 b. Inceputul la órele 11 a. m. Ĕtă și programul: I. 1) Verdi, „Grand Air de Traviata“, D-na Mara d'Asty. 2) Verdi, „Aria din Rigoletto“, d-na Mara d'Asty. 3) Schubert, „Serenade“, d-na Mara d'Asty. II. 4) Donizetti, „Air de Folie de Lucie“ (acompaniat cu flaut) de d-na Mara d'Asty și d-l Ferd. Altdorfer. 5) Bolero, „din Vespri Siciliani“, d-na Mara d'Asty. 6) Proch, „Oh! komm mein Liebchen“, d-na Mara d'Asty. 7) Arie română, d-na Mara d'Asty.

Aventura a doi băiețĭ românĭ. In diua de 15/28 Iunie c. — scrie „Cronica“ — un agent al poliției din Marsilia a dus la consulatul român din acel oraș, doi băiețĭ, găsițĭ durmind nóptea pe cheu. Ambii au declarat consulatului român, că sunt Românĭ și se numesc, unul Ion Sion, în etate de 18 anĭ, născut și domiciliat în județul Bacău, ér celălalt I. Vasiliu în etate de 15 anĭ, originar tot din Bacău. Intrebațĭ cum au ajuns în Marsilia, ei au declarat, că au voit sĕ se ducă în Transvaal, însĕ rĕmânênd fără nicĭ o para în urma unui furt, ei se găsesc rĕtăcitorĭ și fără nicĭ un mijloc de existență. Cât-va timp au stat la un birt de unde, după ce au făcut o datorie de peste 40 de francĭ, au fost dațĭ afară, oprindu-li-se însĕ cuferele cu obiecte de prima necesitate, precum și ciasornecele, douĕ revolvere, douĕ ochiane și o mare manta, care se crede, că e de uniformă școlară. Ion Sion a mai declarat, că are în România doi cumnațĭ militarĭ, pe sublocotenentul Chiru dela școla de aplicație, și pe locot. Popelian din reg. 12 de artilerie. Ambii sunt provĕdutĭ cu pașapórte în regulă eliberate de prefectura județului Bacău. Ei au cerut tot-odată consulului român, ca sĕ-i repatrieze, începênd sĕ plângă, și declarând, că le pare rĕu de fapta comisă, părăsind casa părintéscă. Tinerii fugarĭ vor fi repatriațĭ prin îngrijirea consulului român.

Mușcat de viperă. Ivan Lolicĭ din Giroda, lucra în diua de 7 Iulie la câmp. După prând se lăsă puțin la umbra unui arbore, sĕ odihnéscă, și adormi. De-odată simți o împunsătură durerósă la brațul drept. Deșteptându-se vĕdù cu spaimă, că a fost mușcat de o vipere. Lolicĭ s'a dus la spitalul din Timișóra, unde se află în cură. Probabil, îșĭ va perde brațul.

Lord Kitchener, comandantul suprem al trupelor englese din Africa-de-Sud, se reîntórce în Europa. Inainte de a părăsi Africa, Kitchener a ținut trupelor o vorbire, în care a dis, că atitudinea dovedită în decursul lungului rĕsboiŭ întrece orĭ-ce laudă. Le-a felicitat mai ales pentru purtarea amicală și umană arătată pe câmpul de luptă. A amintit apoi cu laudă despre virtuțile militare ale Burilor și despre spiritul lor admirabil de disciplină, cu care au depus armele.

Concertul reglementar al reuniunei săsescĭ de cântărĭ (Männergesangverein) va avé loc în 12 Iulie, Sâmbătă la *„Casa de tir“* sub conducerea măestrului de cor Paul *Richter*. Inceputul la 8 óre séra. Se vor cânta piese de *Strauss*, *Wagner*, *Waldteufel*, *Verdi*, *P. Richter*, *Zellner* și *Kremser*.

Tragere la țintă. Poliția aduce la cunoscință, că Vinerĭ în 11 Iulie un detașament al regimentului Nr. 50 va eși în Poiană la tragere la țintă. Din causa acésta este sever oprit a călca pe teritorul Poianei și împrejurimĭ, dela órele 6 a. m. până la 1 p. m.

Concurs de primire

în Seminariul junimei române gr. cat. stud. din Blașiŭ.

1. Părinții, carĭ voesc sĕ-șĭ așede băeții pe an. școl. 1902/3 în seminariul junimei române greco-catolice dela gimnasiul superior gr. cat. din Blașiŭ, prin acésta sunt avisațĭ, că terminul concursului de primire este 15 August st. n. a. c. Cererile de primire (se primesc numai gimnasiștĭ) sunt a se adresa Prea Veneratului Consistor Mitropolitan din Blașiŭ și ce privesce pe băieții, carĭ în anul școl. trecut nu au fost elevĭ ai seminariului junimei, au sĕ fie instruate cu *estras de botez, testimoniu de pe anul școl. trecut și atestat de vaccinare.* In cerere părinții séu îngrijitorii au sĕ-șĭ însemne locuința și poșta ultimă cu acuratețĭ și sĕ declare, că cunosc deplin tóte condițiile și se obligă a le împlini pe tóte. Ca resoluțiunile sĕ se pótă espeda francate, petenții sunt rugațĭ sĕ alăture marcele postale necesare.

2. Pentru elevĭ sunt a se plăti: 8 c. taxă de înscriere, 240 cor. pentru cuartir, vipt, luminat, încăldit, spălat și în cas de lipsă medic și medicină, 2 cor. taxă de scaldă 6 cor. taxă pentru scrobitul rufelor, așa dară cu totul *256 cor.* pe an. Taxa de înscriere, de scaldă și de scrobit are sĕ se plătéscă totă de odată cu ocasiunea înscrierei, suma de 240 cor. în 2, respective 4 rate anticipative, astfel că în 1 Septemvre cu ocasiunea presentării sunt a se plăti cel puțin 76 cor., respective 70 cor.

In cas de 2 rate, rata a 2-a se va plăti în 1 Februarie, în cas de 4 rate, rata a 2-a se va plăti în 15 Novembre, rata a 3-a în 1 Februarie, rata a 4-a în 15 April. Sumele acestea sunt atât de micĭ, încât numai primindu-le regulat și anticipative se póte satisface atâtor trebuințe, câte sunt cu întreținerea și îngrijirea elevilor. Altfel rectoratul va fi silit sĕ dimită pe elevĭ, ai căror părințĭ séu îngrijitorĭ nu-șĭ vor plăti ratele la timpul sĕu.

3. Elevii vor avea sĕ aducă cu sine: *a*) 4 părechĭ de schimburĭ de pânză séu de giolgiŭ bune; *b*) cel puțin 4 batiste; *c*) 2 părechĭ de încălțăminte și cel puțin 4 părechĭ de ciorapĭ séu de obiele; *d*) 1 saltea (sac de paie) și douĕ lepedee (cearciafurĭ) de pus pe saltea; *e*) 2 perinĭ și 4 fețe de perinĭ; *f*) 1 țol séu plapomă și 2 lepedee de plapomă; *g*) 2 lepedee albe de giolgiu pentru coperirea patului (de lână și colorate nu sunt bune, căcĭ nu se póte ajunge uniformitatea); *h*) 1 cuțit, 1 furculiță, 1 lingură de metal, 1 pahar și cel puțin trei șervete; *i*) 1 perie de vesminte și 3 pentru încălțăminte; *l*) cel puțin 3 ștergare și 2 peptinĭ, unul des și altul rar.

4. *Elevii vor avé întreținerea întrégă, și anume:*

a) Locuință în sale marĭ sănĕtóse, luminóse și provĕdute cu tóte cele necesare.

b) Vipt întreg, adecă dejun, prând și cină. La dejun vor avé lapte cald cu pâne, la prând 2—3 felurĭ de mâncărĭ, la cină 1—2 felurĭ. La prând în dile de dulce va fi supă de carne, carne cu sos și mâncare grósă cu carne, eventual zamă acră cu carne și mâncare grósă cu carne, séu friptură cu garnitură, ér în dile de post supă de legume și mâncare grósă, orĭ apoi mâncare grósă de legume și mâncărĭ făcute cu brânză, lapte séu ouĕ. La cină în dile de dulce va fi friptură séu mâncare grósă cu carne, în dile de post mâncărĭ făcute cu lapte, brânză séu ouĕ.

c) Spălatul, eventual și scrobitul rufelor; *d*) Luminatul în timpul recerut; *e*) Incălditul în timp de érnă; *f*) în cas de lipsă medic, medicină și îngrijirea necesară; *g*) Scaldă caldă în timpul iernii, amĕsurat prescriselor igienii.

Afară de aceea superioritatea se va îngriji, ca elevii pe lângă controla necesară sĕ fie și ajutorațĭ în studiare.

5. Părinții în decursul anului școl. sĕ nu trimită la adresa séu la mâna elevilor banĭ, ci banii sĕ vină la adresa superiorității, care se va îngriji sĕ le procure rechisitele de școlă, cărțile și celelalte ce le sunt necesare. Asemenea nicĭ mâncărĭ sĕ nu le trimită, căcĭ seminariul îi provede cu cele necesare. Mâncările, ce părinții cu tóte aceste le-ar trimite fiilor sĕi, se vor împărți între toțĭ elevii, în cas de cantitate mai mică între conșcolarii respectivului, séu respectivilor elevĭ.

6. Părinții sunt avisațĭ, că pentru eventualele stricăciunĭ făcute de fiiĭ lor, sunt rĕspundĕtorĭ, avênd sĕ le rebonifice. De sine se înțelege, că pentru lucrurile și obiectele, ce se strică prin folosire, fără vina elevilor, nu se va cere nicĭ o desdăunare.

7) Elevii se vor presinta în 1 Sept st. n. înaintea superiorității seminariale însoțițĭ de părinții séu îngrijitorii lor, unde aceștia vor plăti taxele prescrise și vor da în sémă obiectele și lucrurile elevilor și li-se va designa mobiliarul destinat spre folosința elevilor.

Blașiŭ, în 10 Iulie 1902.

Emiliu Viciu,
rector al Seminarului junimei rom. gr. cat stud. din Blașiŭ.

Literatură.

„Hades“. D-l *G. Todică* din Vlădenĭ publică un prospect, căruia este alăturată o cólă de abonament la opera sa întitulată *„Hades“*, care va cuprinde 10 cóle de tipar și va costa 2 cor. 50 banĭ. *„Hades“* va fi un studiu de *filosofie spiritistă* și va discuta următórele momente: Perspective. — Crookes. — Flammarion. — Du Prel. — Cyriax. — Zöllner. — Hellenbach. — Brofferio. — Schiaparelli. — Per aspera ad astra. — Mórtea. — Telepatia — Supraorganismul. — Magnetismul animalic și somnambulismul. — Alterego. — Raiŭ și iad = lumea nóstră privită sub alt raport. — Ingerența supraorganismelor în viéța nóstră. — Demonisații. — Magnetismul și hypnotismul în terapia maladiilor nervóse. — Fenomenalitate. — Intórcerea morților. — Reincarnația. Mediul Home. — Sborul estatic și sborul technic. — Abonamentele sunt a se adresa la *G. Todică, Vledény* (via Brașov).

Sosițĭ în Brașov.

Pe diua de 9 Iulie 1902.

Pomul verde; Weinberger, Grünberg, Getzi, voiagiorĭ; Bellmon, cântăréță, Budapesta.

H. Orient: Filip, Elek K., studențĭ în drept Dr. Elek, Bálint, profesorĭ, Budapesta; Loebel, comerciant, Brașov; D-na Gherghiceanu, Negreștĭ.

H. Europa: Mittelmann, neg. de lemne, Hoighin: Stern, comerciant, D-na Weinstein, Bucuresci; Kohn, Brucker, Stern, Gelich, Budapesta; Oberbauer, Weil, Pohlidal, Viena.

H. Bucurescĭ: Dr. N. Șerban, deputat dietal, Făgăraș; Heidenreich, sub loc. c. și r, Sibiu; Deutsch, Kraszna: Geiger, Kovàcs, Budapesta; Buschve, lohu, Weinrich, Viena.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Cursul la bursa din Viena.

Din 9 Iulie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	121.20
Renta de coróne ung. 4% . . .	97.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	119.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%.	100 —
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.—
Bonurî rurale ungare 4%	97.80
Bonurî rurale croate-slavone . . .	98.—
Impr. ung. cu premii	206.25
Losurî pentru reg. Tisei şi Seghedin .	162 30
Renta de argint austr.	101.70
Renta de hârtie austr.	101.65
Renta de aur austr.	121.—
Losurî din 1860.	153.50
Acţii de-ale Băncei austro-ungară .	15.97
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	700.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit .	670.—
Napoleondorî	19.07
Mărcî imperiale germane . . .	117.25
London vista	239.97½
Paris vista	95.42½
Rente austr. 4% de coróne . .	99.75
Note italiene.	94.20

Cursul pieţei Braşov.

Din 10 Iulie n. 1902.

		Cump.		Vênd.
Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vênd.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orî.	„	19.04	„	19.07
Galbenî	„	11.20	„	10.30
Ruble Rusescî	„	2.54	„	—.—
Mărcî germane	„	117.25	„	—.—
Lire turcescî	„	21.40	„	21.50
Scris .fonc. Albina 5%		101.—	„	102.—

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Maiŭ st. n. 1902.

Plecarea trenurilor din Braşov.

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·40 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Clujiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·48 min. séra.
IV. Tr. acc. la órele 10·26 m. séra.

Dela Braşov la Bucurescî:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 5·15 m. dim.
III. Trenul mixt la órele 11·40 a. m.
IV. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Clujiu).
V. Tr. mixt. la óra 6·— min. séra.

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu:

I. Trenul de pers. la óra 5.19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad la óra 9.18, cu Ciuc) Szereda, la óra 10.46 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de per. la óra 3·15 m. p. m.

Dela Braşov la Zĕrnescî (gar. Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 9·2 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 3·44 min. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·14 m. d. am.
IV. Trenul mixt la óra 9·42 m. séra.

Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:

I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim.
II. Trenul mixt la óre 8·50 mim. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 min. p. m. (are tură legacu linia Tuşnad-Ciuc-Gyimes.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Tren accel. la órele 5·7 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 8 dim.
III. Tr. accel. peste Clujiu la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 9·7 min séra.

Dela Bucurescî la Braşov:

I. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m.
II. Trenul mixt. la óra 9·23 min. p. m.
III. Trenul pers., la óra 5.— m. p. m.
IV. Tren. de pers. la óra 7·49 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal).
V. Tren accel. la órele 10·14 m. séra.

Dela Kezdi-Oşorheiu la Braşov:

I. Trenul de persóne la óre 8.25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Sereda óra 3·20)
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5.17 dim.)
III. Trenul mixt, la óra 6·50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8.54 dim.)

Dela Zĕrnescî la Braşov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.
III. Trenul mixt la óra 8·18 m. séra.

Dela Ciuc-Ghimes la Braşov:

I. Trenul de pers. la óra 8·25 m. dim.
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·50 min. séra.
IV. Tren mixtla óra 10·5 m. séra.